

quibus PATRIA MAJESTAS latisime
imperat, verum etiam univ^{er}si generis
humani, PRINCEM Ordinis nostri
demisse, reverenterque licuit salutare.
Quæ res, cum spem & conditionem no-
stram superet, tantam nobis omnibus,
quoties illam, quod fit quotidie, cogita-
mus, affert alacritatem, & lætitiã, ut
omnium illorum, quæ adversa nos pre-
munt, obliviscamur, & enitatur certa-
tim, quo sub PRINCIPE RECTORE
quolibet munere mandato recte, & ordi-
ne perfungatur, nemoque deprehenda-
tur inter nos, qui officii sui neglecti reus
jure queat accusari. Auget hanc hilarita-
tem, & addit animum, quod CELSITU-
DINIS TUÆ REGIÆ amor erga pieta-
tis studium, & bonas artes, quibus tum
toga, tum sagum instruitur, non inco-
gnitus sit, neminemque lateat, quam avi-
de ista haurias, quæ Principem decent,
qui vestigia tot tantorumque Majorum
persequitur, & ad regendos imperio